

Missziói Lapok

III. körelevele

1947. március 20.

„Kevés”

„Kevés az, hogy nékem szolgám légy, a Jákob nemzetségének a megépítésére és Izrael megszabadultjainak a visszahozására; sőt a népeknek is világosságul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen.”

Aki kezdettől fogva figyelemmel kíséri egyházunkban az evangélizáció és az ébredés ügyét, annak hálaadásra nyílik meg az ajka Isten kegyelméért, amelyet olyan gazdagon kiírástott az elmúlt években a mi magyar evangélikus népünkre. Minden egyes evangélizáció és konferencia egy-egy áldott alkalma volt az Úrnak lelkeknek a megmentésére. Jól esik az, — ha mindjárt csak imádkozó hátvédként is az evangélizátorok munkája mögött, — de mégis eszközök lehetünk mi is az ébresztő munkában.

Isten azonban a magyar ébredésre azt mondja az Ő Igéjében: „Kevés az”. Bár igen nagy dolog a mi szemünkben népünknek ébredése és jaj nekünk, ha nem becsüljük meg ezt a munkát, de Isten szemében még kevés. Ő még sokkal nagyobb dolgokra akar minket meltatni és felhasználni. Isten szeretetét nem korlátozhatjuk csupán a mi népünkre. Azert adott ide hazánkba és egyházunkba ébredést, hogy a gyertyát ne rejtjük véka alá, hanem „népeknek” is legyünk világosságul és az üdvösség a föld végéig terjedjen.

Amit ezen a téren eddig tettünk, az mind nagyon kevés még. Ha voltak is már magyar misszionáriusok, még mi magunk egyet sem küldtünk ki közülük a pogányok közé. Juttattunk ki néha a missziói munkamezőkre adományokat, de nagyon messze vagyunk még az adakozásban az első keresztyének gyülekezeteitől, amelyek erejükön felül adakoztak. Nem is hordozza annyi imádság a missziói munkát, mint amennyinek kellene. Kunos

Kunos Jenő elindult haza!

Rövid időn belül öt levét érkezett Kunos Jenőektől. Az első három 25 szavas levélben csak jelzik a közeli indulást.

»Január közepén a misszionáriusok évi gyűlésén áladom megbizátásomat újaknak, szabadságra mehetünk, mikor enyhül az idő. Egészségesek, de fáradtak vagyunk...»

»... Két hónap múlva, a hideg beálltával útrakelhetünk, valószínűleg Amerikán keresztül... A gyermekek mind egészségesek. Liát (feleségemet) nem kellett operálni, jól van, nincs aggodalomra ok...»

Tsingshih, 1946. január 5.

A következő levél alapján valószínű, hogy e hó elején már elindultak Tsingshihből Shanghaiba és onnan indulnak Amerikán keresztül Európába. Még így is csak nyár elején remélhetjük érkezésüket.

Kedves Szüleink!

Tsingshih, 1947. január 16-án.

Az idő rém gyorsan repül. Nem rég volt karácsony, újév és már január közepén vagyunk. Amikor a vöröskeresztes leveleket visszaküldtem, akkor itt Tsingshiben épen biblia tanfolyamot rendeztünk fiatalok részére, ami igen elvette az időmet. Tíz napig tartott és elég sokan vettek részt. Vidékről 29-en jöttek, a helybeliekkel együtt néha közel 60-an is voltak. Sajnos, azokban a napokban kicsit rosszul is éreztem magamat, jóllehet, nem volt semmi különösebb bajom, mégis két ízben egy-egy napra ágyban kellett maradnom. Ugy a külföldiek közül, mint a kínaiak közül sokan segítkeztek, úgyhogy a programban nem sok változás állott be. Nekem mindössze a program összeállítás, előadók kérése és egy pár előadás maradt, valamint a felügyelet, hogy minden pontosan menjen. Az elszállásolás, étkezés, stb. Flick kollegám kezében volt, aki az énekórákat is tartotta. Egy előadó kivételével, aki naponként a reggeli bibliatanfolyamot vezette, minden előadó helybeli volt. Négy finnen kívül majdnem kétszerannyi kínai segítkezett. Igen sokat jelen ettek a helybeli lelkes előadásai, és az említett evangélista biblia órái. Mostanában igen könnyű az ifjúság között dolgozni és igyekszünk is azt a munkát kihangsúlyozni, amennyire csak a munkaerők megengedik. Sajnos, kevés a hozzáértő munkaerő úgy a kínaiak, mint a külföldiek között. Egy-két év múlva remélhetőleg javul a helyzet, amikor is a fiatal finnek megtanulják a nyelvet és beállhatnak a munkába.

A napokban el voltam foglalva az évi jelentéscímmel is. Mivel hat évig nem volt alkalmam finnül beszélni, sokat felejtettem. Előbb ki kellett másokkal javítatnom, mielőtt véglegesen legépelhettem volna. Most az angolul való írás gyorsabban megy, mint a finn. A misszionáriusaink évi konferenciáját január 31-én kezdjük Tzelben, ami innen kb. 100 km-nyire van. Ladikkal az út legalább négy napig tart, mivel felfelé kell menni. Lefelé gyorsabban megy, különösen nyáron, amikor a víz nagy, de most igen csekély, sok helyen a ladik fenekét érik a kövek. Gyalog két nap alatt is meg lehetne tenni az utat, de ilyenkor télen nem könnyű, mert az ágy neműt mindig magával kell vinni az embernek, mert a kínai »szállodák« nem nevezhetők másnak, mint pajtaszerű építménynek. A tél itt nem igen hideg, de rém nyirkos a levegő, ami az embernek a csontjáig hatol. Amikor gyalogolok, akkor bokáig erő vartázott kínai ruhámat zsákba teszem

Jenőt sem mi küldtük ki Kinába. A hazahozatalához is nagyon kevés még az a pénz, ami itt, közöttünk gyűlt össze erre a célra. Az itthoni tartózkodását illetőleg is keveset gondoskodtunk még. A missziói munkára jelentkező jelöltek kiképzésére is keveset tettünk még.

Ha igazán Isten gyermekei vagyunk, akkor túl kell néznünk önmagunkon és túl azon a „kevés”, amit eddig végzett általunk az Ur népünkben. Messze idegenben pogányok várják az Evangélium örömmüzenetét. Világosság után áhitoznak, amit nekünk magyaroknak kellene elvinnünk hozzájuk, mert nekünk, a mi népünknek adott az Ur ébredést. A pogányok milliói fognak egykor vádolni az Urnak a színe előtt, ha csak arra a „kevés”-re, a magyar ébredésre nézünk és ugyanakkor nem terjesztjük a föld széléig a pogányok között is Isten országát. W. H.

Imádkozzunk.

»Krisztusnak... levele vagytok.«
II. Kor. 3:3

Nemcsak a nisziorájus életének, de minden keresztyén hívőnek »Krisztus levelének« kellene lenni. Sok fajta levél van — sok emberi élet-sors. Minden emberi élet azt hirdeti, ami az élet tartalma. Krisztus levelének lenni azt jelenti: »nekem az élet Krisztus«. Mit olvasnak ki a mi beszédünkből, cselekedeteinkből, egész életünkből? Nem az a fontos, hogy milyen papírra írták a levelet, hanem mi az üzenete. Legyünk a békesség evangéliumának — a bűnbocsánat, Krisztus győzelmének, Isten üdvözítő akaratának boldog levelei itt és széles e világban.

Adjunk hálaát;

hogy hazánkban minden nyomorúság ellenére is ébredés tapasztalható, hogy Kunos Jenő elindulhatott, hogy 6 magyar misszionárius jelentkezett, hogy fehérek a mezők az aratásra.

Valljuk be,

hogy még mindig igen keveset tetünk, hogy imádságaink sokszor langyosak, életünk »beüti« e mosódnak és nem olvasható Krisztus üzenete, hogy még mindig spórolunk Isten ügyén.

Könyörögjünk,

hogy Kunos Jenőék szerencsén megékezze, hogy meginduljon a missziói szemináriumunk, hogy a misszió tüze el ne hamvadjon, önálló missziói területekhez jussunk. Lapunk engedélyét gyermekeink fejlesztéséért, életünk mincennapi megszentelődéséért.

a vállamra és amikor valahol megállok, ott magamra veszem. Sokkal praktikusabb, mint a télikabátom, amely ilyen úton nehéz lenne, másrészt nem takarja a lábamat. Ugy fest, mint valami páternek a csuhája, csakhogy nem elől, hanem oldalt gomboljuk kis kötött gombokkal. Mire Tzelből visszajövünk, akkorra már február közepére járhat az idő, ami itt a tél végét jelentheti, bár néha március is hozhat igen bolondos időt. Az időjárás sokszor igen kiszámíthatatlan.

Mint már a vöröskeresztes levelekben említettem, az évi gyűlés alkalmával sok olyan hivataltól fogok megszabadulni, amit az utolsó fél év alatt nekem kellett elvállalnom, de amelyeket most már mások átvethetnek. A háború alatt a helyzet itt oly sokat változott, hogy még azoknak is, akik tíz évvel ezelőtt itt voltak, de a háborút otthon töltötték, egészen új helyzet állott elő, úgy hogy idő kellett ahhoz, hogy beilleszkedjenek a megváltozott körülményekbe.

Amerikából január elején egy nagy csomag amerikai magyar újságot kaptunk, úgy világi, mint egyházi lapokat. Azokból igen sok hírt olvastunk az otthoni dolgokról.

Szabadságunk ügyét az Evangélikus Világszövetség intézi, de még sok dolog, amerikai vizum, kínai visszautazási engedély, stb. nincsenek elintézve. Reméljük, hogy azok a dolgok is elintéződnek a következő hetek, vagy hónapok idején. Március elején szeretnénk útrakelni, mert legalább egy hónapba kerül, mire innen eljuthatunk Shanghaiba. Shanghajból sem könnyű tovább jutni, de reméljük, hogyha az iratok megszerzése sikerül, akkor a hajóhelyekről is jog gondoskodni dr. Nelson, aki az Ev. Világszövetség képviselője.

Junius végén Svédországban, Lundban, tartja az Evang. Világszövetség gyűlését. Kollégáim szeretnék, ha szabadságunk idején alkalmam lenne résztvenni azon is, azonkívül a kínai evangélikus egyház püspökével, dr. Peng Fu-val elmehetnék Finnországba is. Ezek azonban csak messzelévő tervek, hogy mi valósul meg belőlük, még nem tudjuk. Reméljük és hisszük, hogy Isten egyengeti szabadságunk útját és meg is valósul akkor, amikor Ő idejét látja annak. Rengeteget írtam magamról. Legközelebb talán írhatok másról is. Olyan jó lenne, ha onnan is érkezne hosszabb levél, akkor tudnék arról írni, ami érdekli az otthonlevőket és akkor tudnék válaszolni kérdéseikre is.

Isten kegyelméből mindnyájan jól vagyunk és sok szeretettel gondolunk Mindannyijukra.

Igaz gyermeki szeretettel:

Lia, Hajnalka, Hófeherke, Árpád, Tünde és Jenő.

Lapzártja után érkezett!

Ma nyolc éve, hogy elindultunk hazáról. Ugy az otthoniak, mint mi itten, elmondhatjuk, hogy Az Ur a mi Hű Pásztorunk, azért semmiben nem fogyatkozunk. Csodálatos, hogy amikor szerte ezen a világon, annyi érték veszett el, pusztult el, akkor a mi szereteteinknek és minékünk majdem semmink sem veszett el. Ma reggel a reggeli áhítatunk alatt a Dun. énekeskönyv 4. énekének negyedik versének éneklésekor hálával kellett mindarra gondolnunk, amit Ő tett miértünk.

Legutóbb azt írtuk, hogy valószínűleg Amerikán keresztül visz az utunk. A napokban a tervek valószínűleg változtak és majdnem biztos, hogy egyenesen megyünk Európába. Ki tudja, talán már március végén elindulhatunk Hongkongból, ahova könnyebben el lehet jutni innen, mint Shanghaiba. Azonban innen nehéz terveket csinálni, eldugott kicsi hely ez, elzárva a nagyvilágtól. Március elején Hankouba megyek és ott teszek lépéseket az utazás elrendezésére.

Junius 24—jul. 9-ig Svédországban az Evang. Világszövetség tart gyűlést. Szeretnék azon résztvenni, még mielőtt hazamegyünk. Svédországban talán tölthetünk egy hónapot, sőt talán én egyedül Finnországban is megfordulhatok. Tervek ezek, melyek megvalósulása Isten kezében van.

KÉPEK

Kunos Jenőné négy gyermekével. Balról-jobbra: Hajnalka (1941), Tünde (1945), Árpád (1944), Hófehérke (1943).

Karácsonykor Kunos Hajnalka és Hófehérke két kínai barátnőjével angyali jóhírt mondanak.

A felvételek 1946. decemberében készültek.

KÍNÁBÓL

Tavaszi

EMLÉK

Kis diáklányok voltunk
és a tanulás mellett,
— mi is lett volna.
hanemszövünk sok tavaszízütervet.

Valami buzgott belül,
sürge'tett nagyra, szépre.
Maradt a lecke.
Jutott is néha cifra hármás érte.

De vitt a gyermekszívünk,
mely vissza sohse retten.
És összesúgtunk,
hogy lapot fogunk szerkeszteni
ketten.

Ó, nem kellene ahhoz
nagy, rotációs gépek!
Úgy írjuk kézzel.
Teszünk bele rejtvényeket, meséket.

verset és tréfát, mindent.
Nem hányzik a kép se.
Havonta két szám.
Ha sok a lecke, néha kicsit késve.

Néhány fillérbe került
mindig az olvasása.
A misszióra!
Ugyan mire is szántuk volna
másra!

Rajzoltuk, irogattuk
A címén mosolyognál;
„Hopp“-nak nevezzük.
Olvasósereg volt az egész osztály.

S milyen tiszta öröm volt
az oltárra letenni
első keresetünk,
s gazdag szegényen, vígan
hazamenni!

Aki magas egéből
vigyáz minden madárra,
elgazgatta,
hova kerüljön a Hopp ujság ára,

merre készítsen utat
az Evangéltomnak.
Fehér angyalkezek
láthatatlanul annyi szálat fonnak.

Megnőttek a szerkesztők,
De még a mennyben egyszer
találkozhatnak
a kis néger, vagy kínai gyerekekkel,

aki akkor talált
megváltó Jézusára,
és szívéből ott
egy nyelven szállhat Őelé a hála.

Távoli pogány testvért
a szívünk, szavunk, tettünk
bár szolgálna ma is,
mint rég, amikor lapot szerkesz-
tettünk!

Turmezei Erzsébet diak. tesztv. 1947.

Külmisszió nélkül
nincs magyar ébredés!

Utazótikárunk

szolgálatában Isten különösen megáldotta ennek az évnek első két hónapját a külmisszió iránti felelősség ébresztésében. Sok helyen táruáltak ki szolgálatai számára kapuk.

Január 5-én Budapesten az angyalföldi gyülekezetben, 6-án Nagytarcsán tartott külmissziói előadást.

Január 13-ától február 1-ig hosszabb körúton volt, amelynek során felkereste a székesfehérvári, nagyvelegi, pusztavámi, száki, vérteskéthelyi, szendi, bokodi, oroszlányi, csákvári és csabdi gyülekezetet. A

székesfehérvári fiókegyesület számára ez a látogatás jelentette az új elindulást.

Február 13-tól 18-ig a nyiregyházi, délszabolcsi, debreceni és kisvárdai gyülekezetben szolgált. Nyiregyházán a fiókegyesület missziói ünnepélyén kívül szolgált az ifjúsági egyesület, a különböző középis-kolás csoportok, a Bethánia Szövetség és a Fébé Egyesület összejövetelén, valamint Sulyán-, Benkő-, Cigány-, Sipos-, Antal- és Salamonbokrban, valamint Nyirszöllősen és Borbányán.

A misszió iránti felelősség min-

denfelé ébredőben van és növekszik. Nem sok különbség van ezen a téren a fejér-komáromi gyülekezetek, vagy Nyiregyháza környéke között, bármilyen nagy legyen is más téren az eltérés. Mindenütt érzik ma is a missziói parancsnak elkötelező voltát. Különösen gyújt az a tény, hogy az Ur több lelket hívott el ma is magyar evangélikus népünk köréből a pogányok közötti szolgálatra. Kunszt Irénnek igaza volt, amikor úgy látta, hogy a misszió tüze nem fog többé kialudni magyar evangélikus egyházunkból.

(Jegyzetek Ordass Lajos püspöknek a Misszió-
egyesület közgyűlésén elhangzott előadásából.)

Ha valaki a zürzavaros külső világból reánk köszöntve megkérdezne bennünket, mi célja és mi értelme van a Misszióegyesület munkájának, s válaszul elmondanók néki, mi a misszió — elsodálkoznék az illető. Talán a jelenlevők közt is van valaki, akinek szívét még nem hevítette át a missziói tűz és így gondolkodik: Emberek! Ma még mindig ez a régi szerelem szorongat benneteket?! Mit felelnék neki?

Feleletünk ez lenne: Jézusnak, a királyok Királyának legkirályibb parancsát teljesítjük, aki ezt mondta nekünk: »Menjete el széles e világra...« S ha ez most érthetetlen valaki számára, ugyanúgy érthetetlen lett volna a parancs elhangzásakor is. És a tanítványok engedelmeskedtek — akkor, s mi is engedelmeskedünk — most.

De még ekkor is maradna értetlenség sokak szívében. Tennünk kell valamit, hogy ez a felelősség több megértést találjon a kívülállókban is. A misszióért égő emberben magában kell hordania a készséget a megértés terjesztésére.

1. Határozott szóval kell tudnunk meggyőzni az ellenkezőket. Sokan vannak. Számukra fényűzés a misszió. Vélekedésük szerint a sok missziói munka megszegényíti az itthoni egyházi életet, hiszen annyi a rombadőlt templom, a szomjas vagy a szomjúságra ébresztendő ember.

Nem, még soha sehol sem szegényítette meg a missziói munka az egyház életét. Ellenkezőleg! Mérheterlenül gazdaggá tette.

2. Hagyjatok békét a színesbőrűeknek — mondják mások.

A fehérember nem hagyta »békét« a színeseket, amikor sok átkos dolgot elvitt hozzájuk s az evangélium az egyedüli, amit áldásként vihet el közéjük.

3. Ép mi, a kis állam végezzük ezt, mikor annyi nagy birodalom lenne erre hivatott? — vélik mások.

A színesek sokszor igen bizalmatlanok a nagyhatalmak iránt, bennünket azonban soha senki sem gyanúsíthat meg érdekhajhászással. Mi csak a szeretet evangéliumát vihetjük. Ha van hitele a missziói munkának, az épen velünk szemben terméshetes.

4. Azután közömbösök is vannak nagy számban.

Figyelmeztetnünk kell a világot, hogy talán sohasem volt annyira itt az idők teljessége a misszió számára, mint ma. Van ma is nyomorúság a pogányok világában. Sok pogány bálvány, vallás omlik le, s jaj a világnak, ha akkor nem tud odalépni a misszió az evangéliummal! Nagy kár származik abból, ha Isten utat készít, és nincs munkás, s ha a hívő közösségek nem tudnak azon munkálkodni, hogy az evangélium eljusson a pogányok közé.

Jézus missziói parancsa lealkudhatatlan. Érdekes, hogy mind a négy evangélium más és más időpontban kezdődik: Máté Ábrahámánál, Márk Keresztelő Jánosnál, Lukács Ádámnál, János a praexistenciális Logosznál — de mindegyik a missziói parancsal végződik.

De nemcsak az ellenvetésekre kell felelnünk, hanem missziói lelkületet kell ébresztenünk az emberekben. Mit jelent ez? Egy misszionárius levele adja meg a választ. Egy pogány embert falujában súlyosan megsebesítettek. Egy missziói állomáson gyógyult meg. Falujába visszaigyekezve, az őt tartóztató misszionáriusoknak egy állatmesével felelt. Ennek lényege az volt, hogy neki elég lesz, ha csak egy lelket is Jézushoz vezethet.

Hitünk egyik legnagyobb adománya, hogy hiszünk abban, hogy Isten még a leghetetlenebb helyzetben is segíthet. Számomra különösen drága ebből a szempontból Jónás könyve. Isten rendel egy hajót, rendel egy halat, rendel egy tőknövényt, rendel egy férget: Isten az övéinek minden lépésén rendeli az Ő akaratának eseményeit.

És Isten a maroknyi kis missziói közösségnek is ilyen rendelkező Ura. Nem szabad testtel és vérrel tanácskoznunk, csak boldogan engedelmeskednünk. Missziói lelkületre kell ébresztenünk sok-sok embert. Boldoghitű emberek induljanak el e boldogító hitet táplálni...

Apróságok, de nem mellékesek

Vannak apróságok, melyekről kevesen tudnak, de nem mellékes dolgok. Isten országában meg kell tanulni, hogy a kis dolgoknak is nagy az értéke. Ha Krisztus Urunk a mustármagnyi litet, a szegényszony két fillérét, a bethániai aszszony kenetét megbecsülte és értékelte — mert azt »tevé ami tőle tellett — akkor mi se menjünk el a kicsiségek mellett. Arról van szó, hogy a missziói pénztárunkba befutó csekkszelvényeken sokszor olvassunk egy-egy kíséző mondatot, »magánfeljegyzést«. Egy-egy igen jó szó, áldó kívánság, jó meglátás és tanács sok buzdítást jelent annak, aki sokszor verejtékes munkát végez.

Az egyik szelvényen ezt olvassuk: »...Az Ur áldja meg a fáradozó vezetőket és adjon nekik bölcseséget. Engedjék meg, hogy imádkozó szívvel a tagok sorába állhassak.

★

Egy veszprémegei kisközségből küldött befizetési lapon ez áll: »A leányifjúság és a vasárnapi iskola gyermekek karácsonyestjének offertoriumából.«

★

Az egyik három forintos befizetést a következő sorok kísérik: »Szi-veskedjék engem a rendes tagok sorába felvenni. A tagdíjat sokféle kötelezettségeim miatt csak részletekben tudom fizetni, de igyekszem mielőbb törleszteni.«

★

Egy másik szelvényen a következő szöveget olvassuk: »Mint római katolikus küldöm ezt a csekély összeget uram és fiam nevében, akik még mindig orosz fogságban vannak. Fogadják krisztusi szeretettel ezt a csekélységet a missziók céljaira.«

★

Sok mondatot közölhetnénk még. Egyelőre hadd álljon itt csak ez a négy mondat. Mindegyik egy-egy megnyitott lelki ablak, melyen keresztül olyan jó betekinteni, mert benne a munkánkért égő szereteten és áldozathozatalon kívül megértő segítséget, imádságot, igyekezetet, fáradozást és lelki kapcsolatot látunk. Higyjuk el, hogy ez a lélek a misszió hajtóereje, fenntartója és életetője. Nem a nagy összegek, hanem a mögötte rejtőzködő áldozatos és imádságos lélek támogat minket.

Szerkesztőség.

Közgyűlésünkről

Ez év febr. 2-án, a Misszióegyesület születése napján tartotta egyesületünk évi rendes közgyűlését az Egyetemes Egyház imatermében Budapesten. A közgyűlést vallásos est előzte meg, melyen a rendkívüli hideg időjárás ellenére is szép számmal vettek részt egyesületünk tagjai. A vallásos estélyen közreműködött: Ordass Lajos bányakerületi püspök, akinek előadásából ebben a számban közlünk részleteket, Veperdi Ernő, dr. Marcsek János, Németh Ilona és a józsefvárosi gyülekezet énekkara.

A közgyűlést dr. Karsay Gyula alelnök nyitotta meg. Gyöngyösi Vilmos titkár jelentését terjesztette elő, ebből néhány részletet alább közlünk. Majd Weiler Henrik utazótitkár-lelkészünk számolt be eddigi munkájáról. Jelentésének két fontos része volt. Az egyikben arról beszélt, hogy milyen nagy mértékben sikerült kiépíteni külföldi missziói társulatokkal a kapcsolatokat, a másik részben pedig a hazai gyülekezetekben végzett látogatásairól és előadásairól szólt.

Rimár Jenő pénztárosunk előterjesztette az egyesület múlt évi zárszámadását és ugyanakkor megkapó módon tekintett vissza a Misszióegyesület 3 éves történetére. Mint fiatal teológus örülhetett egyesületünk indulásakor annak, hogy egyházunkban a külmissziói munka intézményesen megindult, és most Isten iránti hálával látja a mai helyzetet, a kialakuló terveket és reménykedő szívvel adja át a régi vezetőség többi tagjával együtt helyét, fiatalabb erőknél.

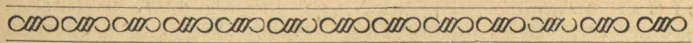
A közgyűlés egyhangúlag hálás köszönetet szavazott Rimár Jenőnek sok évi csendes, pásztori hűséggel végzett munkálkodásáért és megindult szívvel adott hálát Istennek, hogy ilyen munkásokkal áldotta meg a múltban egyesületünket. Utódja Lantossy Károly budapesti tanár lett.

Misszióegyesületünk bevétele az elmúlt esztendőben augusztus 1-től kezdődően 5206.04 ft, a kiadás 3184.17 ft volt. Maradvány: 2021.87 ft.

1947. évi költségvetésünk végösszege 22.000 ft.

Ha azonban az előttünk álló feladatok megoldásához szükséges összegeket számba vesszük, ennek a kétszerese is kevés lesz.

A közgyűlés Danhauser László zárószavaival ért véget, aki Egyesületünk nevében elbúcsúzott Ordass Lajos püspöktől, aki hosszabb külföldi útra indul. Kifejezte azt a reménységét, hogy ez az utazás külmissziói kapcsolataink kiépítése tekintetében is igen gyümölcsöző lesz.

*Sok szomjas lélek várja
a magyar misszionáriusokat!*

*Nem te leszel az oka,
ha hiába várnak?*

Egyetemes evangélikus egyházi gyűlés Kínában

1946. októberében tartotta gyűlését a kínai »Csang Hua Hin I Hui« nevű evangélikus egyházi alakulat, amely a legtöbb kínai evangélikus missziónak közös szerve. A gyűlés Shekowban volt. Shekow falu nevét a legtöbb magyar evangélikus misszióbarát Kunos Jenő révén ismeri. Hiszen itt dolgozott Kunos Jenő éveken át a kínai evangélikus teológiai szemináriumban.

A gyűlésen részt vett valamennyi csatlakozott misszió. Kb. 30 misszionárius és 50 bennszülött lelkész volt jelen. Nagy öröm volt a dán misszió részvétele hosszú távollét után. Mandzsuria önállósulása elszakította a dán missziót és annak a gyülekezeteit a többi kínai hittestvértől. A mandzsu császárság megszűnése után ismét visszatérhettek a többi evangélikus közösségbe.

A gyűlés tárgyalta a háború okozta nehézségeket. Kínában ugyan közvetlen keresztyénüldözése nem volt, de Japán rátette az általa megszállott területen a kezét az egyházakra is. Északkeleten Japán parancsára megalakult egy unióra alapított egyház valamennyi misszióból. Ez az unió azonban Japán bukása után felbomlott.

A hadműveletek mérhetetlen károkat okoztak. Sok templom és más missziói épület hever romokban. Sok gyülekezeti tag lelte a halálát a romok között. A shekowi teológia a háború alatt Csungkingban dolgozott tovább, mintegy 10 hallgatóval. A shekowi épületet a japánok foglalták le. Kunos Jenőnek is Hankowba kellett akkor menniök. A japánok távozása után csak az üres falak maradtak vissza a szemináriumban. A bútor és a nagy könyvtár eltűnt. Amerikai testvéreink a shekowi teológiai szeminárium helyreállítási munkálataira és felszerelésére mintegy 27 ezer dollárt gyűjtöttek eddig.

A gyűlés megállapította azonban, hogy a kereszténység első és legnagyobb ellensége a háború alatt sem a japánok voltak, hanem a háború alatt elterjedt materialista világszemlélet. Nehéz harcot vívtak ellene a gyülekezetek, lelkészeikkel az élükön.

A kínai evangélikus egyház még sokáig nem tud a maga lábán járni a missziók segítségével nélkül. A gyűlés tárgyalta megfelelő vezetők kiképzésének ügyét. A shekowi teológián két évvel meghosszabbítják a tanulmányi időt. Ezzel a teológia az amerikai teológiai kollégiumokkal egy színvonalra emelkedik. Választottak egy bizottságot, ennek a feladata egy megnyitandó lutheránus egyetem tervének elkészítése. A női egyházi munkások magasabb teológiai kiképzésére női teológiai iskola nyílik 1947-ben.

Az ifjúság, elsősorban az egyetemisták lelkipáncsására az egyetemeken végzendő evangélikációs munkára két ifjúsági titkárt állítottak munkába.

El kellett ejteni azt a tervet, hogy a gyülekezetek látogatására egy utazólelkészt alkalmazzanak, mivel a kínai gyülekezetek nem bírják az anyagi fedezetet. Az előző javaslatokat azért sikerült elfogadtatni, mert a missziók vállalták a költségeket.

Titkári jelentés

Új munkások.

Titkári jelentésem első szakaszának ezt a címet adom: Új munkások. Az 1946. esztendő ugyanis az őrségváltás éve volt. Szere e t. enőkeink: Németh Károly és dr. Molnár Gyula új erőknél adták át helyüket és veük együtt az egész tisztikar lemondott. Elnökségünk hosszú évek hűséges munkájával magteremtette azt a biztos alapot, amelyre építve a Misszió régi és új munkásait új ösvények e. iníthatta. A régi munkáok nem váltak meg a munkától csak ők most a belső kamra csendjében, imádsággal ők ködnek a felett hogy az új munkások el ne vétsek az útát. Az új tisztikart nem kell ismertetnem, hisz ismerjük ő. et. Meg kell azonban külön em ítenem hogy az Egyesület régi vágya teljesült, amelynyiben Weiler Henrik lelkésztestvérünk személyében utazó-titkát a lthatott be munkába, aki gyülekezetről gyülekezetre vagy akár házról-házra járva szolgálja a Misszió ügyét egész magyarországi egyházunk területén ott, ahol kapu nyílik neki. Erről a nagyjelentőségű munkáról külön is hallunk majd részletes beszámolót. Nagyjelentőségű ez a munka márcsak annyiban is, hogy míg az Egyesület többi tisztségviselői szabadidejük és munkaidejük egy részét tudják csak odaszendelni a külmiszió szolgálatára, addig Weiler Henrik testvérünk, aki a külmiszió egyik jó ismerője, egész idejét erre fordíthatja. De remesak az ittoni munkában vannak új erők, hanem a régi négy jelentkezőn: Enyedi Irma, Botyánszky János, Brebovszky Gyula és Weisz Henrik személyén kívül, az 1946. év folyamán hat új testvérünk jelentkezett külmisziói szolgálatra.

Névszerint: Farkasinszky Lajos kántortanító, Nagydém, Kesjár András Bekécsaba, Ludván Sándor és Németh Julia diakonisszanővér.

Hálás a szívünk, amikor az Ur ad nekünk oly lelkeket, akik készek a pogányok közé indulni.

A világhelyzet.

rövid ismertetése után Kunos Jenő-ről, kínai munkájáról és közelgő hazatéréséről számolt be Gyöngyösi Vilmos titkár, majd a hazai munkákról beszélt.

Hazai munkák.

Egész hazai munkánkat az a szempont irányította, hogy legyen erős háttere Kunos Jenő munkájának és legyenek új munkások, akik addig, míg Kunos Jenő itthon van, átveszik Kínában az ő szolgálatát. Egyik fő feladatunknak tartottuk azért a Misszió barátait összegyűjteni, a munkát egyházi lapjainkban, így az Új Harangszóban, Evangélikus Evangelizációban és Ifjú Egyházban ismertetni. Akik egyedül állva hordták szívükben a Misszió ügyét, boldogan vették a jeladást, a felelőjük nyúló testvéri kezét és egymás után futnak be a jelentkezések és a tagsági díjak és Istennek népe napról-napra nagyobb számban sorakozik az ő ügye mögé. Eme jeladásunknak a vissz-

hangja hat testvérünknek a jelentkezése is. Éreztük azonban azt is, hogy nem elegendő, ha itt-ott jelenik meg egy-egy cikk a külmiszióról, hanem kell, hogy Missziói Lapjaink is újból megszólalhassanak. Isten iránti hálával jelenthetjük csak ismét, hogy ha körlevél formájában is, de még 1946-ban elindíthatuk a Missziói Lapokat, melyet a régi tagok boldogan simogattak meg, az újak meg örülnek, hogy egyházunk nem felejtkezik meg erről a munkájáról sem.

Szolgálatunk.

Ami 1946. évi szolgálatainkat illeti, többet terveztünk, mint amennyit meg tudtunk valósítani. Az infláció ideje minket is súlyosan érintett. A tervezett országos konferenciák, valamint a helyi konferenciákat nem tudtuk megartani, de igyekeztünk minden konferencián, evangélizáció megszólaltatni a külmiszió ügyét. Ebben nagy segítséget nyújtottak nekünk az evangélizáció munkásai is. Ezen kívül volt sok olyan szolgálat, amelyet a Missziói Egyesület egyes tagjai végeztek, de a központba nem futott be minden előadásról és más alkalomról jelentés. Az 1946. évi munka legnagyobb része utazó titkárunk jelentéséből tűnik ki. Jelentésem e részénél kell megemlékezni a fiókegyesületek munkájáról is.

Fiókegyesületek.

Fiókegyesületeink nem tudják magukat képviselővel képviseltetni közgyűlésünkön és levélben kéri Isten áldását munkánkra. A *győri fiókegyesület*, melynek vezetőségéből itt köszönhetjük Huber Etelka diakonisszafőnökasszonyt, újonnan szervezi munkáját. Minden hó első hétfőjén munkaközösségi bibliakör keretében külmisziói beszámolót és imaórát tartanak. Igen érzik a külmisziói lapnak a hiányát. A *nyíregyházi fiókegyesület* az 1946. esztendőt a tájékozódás idejének használta. A munka, mivel konkrét célt nem láttak, ellanyhult. Egy mársa búzájuk és 2 aranygyűrűük van ebből az időből. Most 1947-ben láttak neki új erővel a munkának. Vízkeresztkor 300—400 résztvevővel missziói ünnepélyt rendeztek s több szervező titkár beállításával az egész tanyavilágot is be akarják vonni a munkába. *Kiskőrösön* minden hó elején van külmisziói bibliára, melyet a lelkészek és hívek felváltva tartanak. Tagdíjakat és perselypénzüket, össze 521,28 Forintot beküldték a központnak. A *székesfehérvári fiókegyesület* 8 tagja hunyt el az elmúlt esztendőben. Köztük Antal Károly, aki egyesületünknek éveken keresztül volt az ellenőre. Emléküket kegyelettel őrizzük. Örömmel közlik e fájdalom mellett, hogy Muray Endre titkár testvérüket az Ur nehéz fogságból hazavezérelte. A gyülekezet lelkészével együtt buzgón neki-láttak a régi tagok felkutatásának és újak gyűjtésének. *Szarvasról* nem kapunk eddig jelentést. *Felsőszeli* testvéreinket pedig Isten hű gondviselésébe ajánljuk az ottani nehéz időkben.

Népfőiskola.

Egyesületi szolgálatunknak egyik fontos része a nagytarcsai népfőiskola, amely igen megszenvedte a háború pusztításait. Külön jelentést fogunk róla hallani. Itt csak annyit említek meg, hogy sikerült annyira rendbehozni, hogy Weiler Henrik testvérünk is odaköltözhetett és tanfolyam megindítására is gondolhatunk. Amikor azonban nincs jelentkező népfőiskolai és bibliaiskolai tanolyamra, mindig az a gondolat jár eszemben, hogy nem másra tartogatja-e Isten számunkra ezt a teleget. Vannak missziói munkára jelentkezett testvéreink, de nincs külmisziói iskolánk, sokszor gondolok azért arra, hogy ha Kunos Jenő hazakerkezik, nem itt fog-e megindulni az ő vezetésével egyházunk külmisziói iskolája. Ha pedig ez nem volna lehetséges, akkor pedig módot kell találnunk, hogy külföldi iskolán képezhessék ki az újonnan jelentkezőket.

Terveink.

Ez azonban már terveink közé tartozik, amelyet a titkár szintén köteles elkészíteni. Ha szabad nagy terve készíteni, akkor a Missziói Iskola volna a legfontosabb terv. Ha nem is tudnánk még 1947-ben megvalósítani, de el kell indítanunk ennek a gondolatát. Fontos volna azért minelenkelőtt egy missziói tankönyv kiadása, melyet iskoláinkban is használhatnának, de amely ebben az iskolában is teherne szolgálatot. A misszió ügyét kiadva nyokkal is kell majd szolgálnunk. Újból meg kell indítani az iratterjesztés munkáját. Ki kell építenünk a Vasárnapi Iskolában, valamint az ifjúság közötti munkát. A felnőtt gyülekezetben való szolgálat végett áldozásüttörtök vagy pünkösdi ünnepére a fontosabb gócpontokban missziói napot, augusztus 15—17-re pedig országos missziói konferenciát terveünk. Egész preizen kidolgozott munkatervet, azt hiszem, hogy ebben az évben sem adhatunk még, hanem rugalma a kell alkalmaznunk az adódó lehetőségekhez. Egyik fontos feladata a Missziói Lapok részére az engedély megszerzése is. Ennyiben óhajtottam összeoglalni jelentésemet.

Amikor mint új munkás először teszek itt jelentést, azzal zárom szavaimat, hogy a tanulóév után az Isten adjon nekem oly erőt és készséget, hogy meg tudjak felelni annak a feladatnak, amit az Egyesület rám bízott s úgy tudjam munkáját az 1947. esztendőben vezetni, hogy az a misszió ügyét és Isten dicsőségét szolgálhassa.

Gyöngyösi Vilmos.

A missziói parancs
neked is szól!
Mit végeztél el
már belőle?

Japán. Missziói szempontból a legszomorúbb képet mutatja a háboru alatt. Sehol sem lódított annyira tért a nacionalizmus. Jellemző még Japán missziói keresztyénjeire, hogy csak kicsiny töredékük evangélikus. Az angol-amerikai eredetű keresztyénség nagy tettekre képes, de a tiszta evangéliumi tanításnak nincsen olyan nagy szerepe, mint a lutheri keresztyénségnél. Így érthető az az ingátag magatartás a nacionalizmussal szemben, amely a japán keresztyénség egész vonalán urrá lett, amikor 1940 október 17-én a japán császárság megalapításának 2600. évfordulóján állami nyomásra valamennyi japán prot. egyház egy egyházzá egyesült. Az egység érdekében hihetetlen áldozatokat hoztak az egyes felekezetek. Így a baptisták bevették a gyermekek keresztelését, a hetednapos adventisták a vasárnap megünnepelését, az üdvös sereg pedig a lelkeszi hivatalt és a szentségek kiszolgáltatását.

Hogy azonban ez az egység nem a Szentlélek vezetése alatt, hanem csak a nacionalizmusnak az evangélium és meggyőződés fölé helyezéséből született, azt mutatja az a körülmény, hogy a japán császárságnak 2600. évfordulóján jött létre állami nyomásra akkor, amikor Toyohiko Kagawa a japán keresztyénség legkimagaslóbb alakja külföldi keresztyénekkal való közösség- és háboru ellenes magatartás címén be volt börtönözve.

Érdekes olvasni az egység létrehozásakor Abe methodista püspök elnöklete alatt megszerkesztett ünnepi nyilatkozatát:

«Azóta, hogy Jimmu Tennó császári felesége 2600 évvel ezelőtt megalapította a birodalmát, a császári trón szakadatlanul kiárasztotta a fényt az egész világra. Ennek a dicsőséges történelemnek a szemlélése ma mélyen meghat bennünket. Ez alkalommal a keresztyének egész Japánban egységesen ezt kiáltják: Éljen Őfelsége a Császár».

Első ténykedése volt ennek a 2600 éves császári trónnak a fényében létrejött nemzeti egyháznak a misszionáriusok eltávolítása és helyüknek japánokkal való betöltése a kormány akaratának megfelelően. Nemcsak angol és amerikai misszionáriusoknak kellett elhagyniuk a helyüket, hanem finn testvéreinknek is.

Hogy a német misszionáriusokat ugyan megtűró japán kormány milyen érzelmeket táplált a keresztyénség iránt, azt mutatja, hogy az oceániai szigetek megszállása alkalmával a német liebenzelli misszionáriusokat és egyes hírek szerint a magyar református egyház munkását: Molnár Máriát is legéppuskázták.

A 2600 éves császári trón dicsőségével együtt felborult a fényben született nemzeti egyház is. Az evangélikusok és más egyházak is újra szervezkedtek már.

Összefoglalva azt mondhatjuk, hogy a háború nem tudta megállítani a misszió munkáját. Az a háború alatt is gyarapította az ő missziói gyülekezeteit és egyházait. Számban és belsőleg is megerősödve veszik ezek egymás után saját kezükbe a munka vezetését testvéri szeretetben és egyetértésben a fehér misszionáriusokkal.

A skandináv és amerikai evangélikusság a háború után rögtön új, nagyobb lendülettel fogott hozzá a munkához. Misszionáriusok százai állanak kiküldésre készen, hogy mihelyt a körülmények megengedik, induljanak. Új mezőket is elfoglaltak már.

Ha a mi magyar evangélikus egyházunk élő egyház, mi sem maradhatunk le a munkában. Az Úr nekünk is mondja: »Kit küldjek?» (Es. 6.) A felelőssége tudatára ébredt magyar evangélikusságnak is ki kell venni a részét ebből a szent munkából!

W. H.

MISSZIÓI LAPUNKNAK idén ez a második száma. Február havában a körleveleket szabályozó rendelkezések értelmében remélhetjük a megújulást. Ez az oka annak is, hogy nem jelenik meg minden hó egy bizonyos napján. Mindezek a nehézségek megszűnnek majd a lapengedéllyel, amiért kérjük az imádságokat.

LAPUNK EZEN SZÁMAT már csak azoknak küldtük meg, akik az Egyesületnek tagjai, a lap előfizetői, vagy valamilyen adománnyal, étellel, értékre adókkal, hogy érdeklődnek a külföldi misszió ügye iránt.

A VIZKERESZTI OFFERTORIUMOKAT még sok helyről nem kaptak meg. Kérjük sürgősen beküldeni 16.188 csekkben.

MISSZIÓI GYERMEKSZÖVETSÉGI TAGSÁGI IGAZOLVÁNYOK újra kaphatók, 20-50 filléres bélyeggel, amit a vasárnapi iskolásoknak is átadhatunk (minden külön szervezkedés nélkül is) a missziói érdeklődés és adakozás buzdítására. A gyermekek minden hónapban olyan értékű missziói bélyegeket ragasztanak be az igazolványba amennyit összegyűjtöttek. Igényelhetők: Budapest, XII. Bősziromenyi-út 5/a.

PENZTAROSUNK KÉRESE: egyes lap-példányok árát ne küldjük be alkalmi-alkalomra, hanem csoportosan előre vagy utólag, mert az adminisztráció költségesebb mint az ára.

KUNOS JENŐ hazaérkezéseivel a külföldi misszió népére nagy felelősség hárul. Hat tagú családjának eltartása lakása a mi gondunk. Nem várhatjuk üres kezekkel sem. Hordozzák ezt a kérdést Isten színe előtt és az ezzel összefüggő javaslatokat, adományokat vagy felajánlásokat (természetbeni áldozatok) kérjük a kiadóhivatal címén közölni.

UTAZÓ TITKARUNKAT, Weiler Henrik lelkész és feleségét Is'en harmadik leány gyermekkel áldotta meg. Örülünk az örülőkkel!

A FINN MISSZIÓI TÁRSULAT új igazgatója Kunos Jenővel Magyarországon lát Vapavuoré Tuuré misszionárius. Szeretettel köszöntük és örülünk, hogy a két nemzet missziója rajta keresztül is közelebb jut egymáshoz.

MADAGASZKÁR SZIGETÉN három evangélikus misszió dolgozik: a »Norvég Missziótársulat«, az amerikai norvég evangélikus egyház és az amerikai lutheránus szabadegyház. Évek óta ez a három misszió a legszorosabb egységben van egymással. Ivoryban közös teológiai szemnariumot tartanak fenn. Most arról értesít az egyik amerikai folyóirat, hogy ez a három misszió közös egységes szervezetre tömörítette a gyülekezeteit. Az így kezelt egységes Madagaszkári Evangélikus Egyházak több mint 150.000 tagja van.

Küldi: Evang Misszióegyesület
Budapest, XII., Bösztörmenyi-út 5/a.

FAJDALMAS VESZTESEG érte az angol China Inland Missiont. Isten Dixon Eduard Hoste után magához szolgáltatta dr. Frederik Howard Taylort. A China Inland Mission alapítójának, Hudson Taylornak a fia, aki három éves korában került először s-ületivel Kináta 1866-ban. 1890-ben ment ki először Kinába, mint misszionárius Honan tartományba, melynek szuperintendense volt.

MISSZIÓI TANÁCSÜLÉST tartunk az egyetemes gyűlés idején 1947. április 21-én, hétfőn, d. u. fél 4 órakor a budahegyvidéki ev. lelkészi hivatalban, XII., Bösztörmenyi-út 5/a utánna 5 órakor ugyanott rendez havi baráti mozgalmi összejöve el.

TIBET NÉPE még ma is nagy általánosságban érintetlen az evangéliumtól. Csak elvéve juthatott oda egy-egy misszionárius. A herrnhuti testvérgyülekezet folytat Tibet határán a Himalaja hegység aljában az u. n.

Kis Tibetben missziói munkát. Sikerült is nekik sok tibeti család- ba eljuttatni a bibliát. Nagyobb érde- redés azonban itt még sohasem volt. Saahu Smdar Sing többször járt Tibe- tben és hirdette ott az Igét. Egy ilyen utja alkalmával veszett neki ott nyoma. Valószínűleg kivégzték. A China Inland Mission is kiterjesztette munkáját egész Tibetig. A munka ma is nagyon nehéz ott. Nemrég kivég- zettek egy tibetit, egy kolostor fő- nőkének rendeltére, mivel kereszt- tyénné lett. Imidkoozunk Kinának ezért a zart tartományaiért is.

AMERIKAI EVANGÉLIKUS TESTVÉ- REINK mind nagyobb mértékben ter- jesztik ki missziói munkáikat Dél- és Középamerikára is. Argentínában, B. azi iában, Guayanában, Cö.umbiában végeznek missziói munkát részben a bevándorolt európaiak, részben a mag- ke esztelt, de belsejükben po- gány indiánok között is. Az United Lutheran Churchnek külön misz- szionáriusa van az argentinai szlová- zok gondozására. Ki gondol a Dél- amerikai szakadt magyarságra? Irántunk is m vagyunk felelősek!

KIMUTATÁS

a Magyarországi Evangélikus Missziói Egyesület pénztárába 1946. évi dec. 28- tól 1947. február 4-ig befolyt ösz- szegekről.

Tagdíjak: 419.28 ft. Kiskörösi Misz- zióegyesület 20, Borostyánköi I., Spau- er K. 15, Klucsik P.-né 14, Nagy Zs. 12, Gölner L.-né 10, Németh K., Zászk- aliczky P., Verebes J.-né, Szöke J.-né Varga Gy.-né, Gosztoia L., Károlyi A., Ságby J., Harmati G., id. Fényes I., Far- kasinszky L., Budavári P.-né, Nagy I. né, Sréter F., Kello G., özv. Bezegh S.-

né, Gösy M., Mohr H¹, Margócsy E., Harmati B.-né, Ósagárdi bibliaközösség, Bánki H. Gy.-né, Bertz A.-né, Bánki H. L.-né, Varga I.-né, Kovács A.-né, Verasztó B.-né, Murányi F.-né, özv. Berta I.-né, Kunos J.-né, Tóth L., Or- bán J.-né, Bogárdy M., özv. Tabódy T.-né, Tessényi J., Steiner Gy., Pilisi M., Mikó J.-né, özv. Giffind E.-né, Strasser V., Kunoss J.-né, Kigyósy I., Hallai Pető I., Németh Gy., Ferenczy Z., Müh'hanns K., Hósz I., Káss S. özv. Kóvágó I.-né, Műnith Gy.-né, Erdős J., özv. Kerész L.-né, Csérv L., Király G., Kovács Z.-né, Kulcsár I.-né, Jónás L., Pröhle K., Sopronbányai gyülekezet, Haniffel M., Sándor E., Szamosi L.-né, Havas J.-né, Baázs R., Martos Ö., Kósa B., Zenovitz K., Czako L., id. Pávlík F., Horváth L., Büki J., özv. Horsitzky H.-né, dr. Ugr- rik K., Leibl F.-né, dr. Bánó I.-né, Mol- nár V. E., Gál J., Szinák J. ifj. Kósa J. 7; Héger J.-né 6.50, özv. Radván- szky J.-né 6, Félix L., dr. Ocsavszky V.-né, Berarek E.-né, Guldner E., Már- kul P.-né, Asbóth L., Horváth B., Pap V., Pataki A.-né, Mezösi S., Lukács M., Szép G., Pestszentlőrinci kon'irmá- tak egyesülete Solóay K., Pestszent- lőrinci ev. nőgyűlet, özv. Viszolatilvy B.-né, özv. Eliás I.-né Uraiuifal, Rón- ay B. Gy., Rónay J., Milán J., Király L.-né, Varga Gy.-né 5, Riesz Gy., Já- nossy I., Solymár A., özv. Szalajka A.-né, Szekér J., özv. Solti L.-né.

Offertoriam: Salgótarján 35. Gérc- ce 2.50, Killest 100, Nagydém 15, Tor- das 34, Hódmezővásárhely 20.30, Gé- bics-u. 54, Hánta 4, Ambrózfalva Ifjú- sági Egyesület 30, Péteri 10, Lébény 21, Szék 11.52, Szend 10, Tolnanémedi 13, Nagykanizsa 40, Irsa 18.58, Bábony- megyer 9, Tótomlós 101.14, Sand 8.42, Szekszárd 28.50, Szentorvna 4.50, Tét 8.30, Kaposvár 22, Nagysimony 15.06, Kelenföld 77.42, Csömör 46.72, Buda- Vár és budahegyvidék 210, Veszorém 7, Oroszlány 14, Nagytar- csa 31.16, Apostaj 15, Felpéc 20.60, Domony ev. egyház 14, Me- kényes 5.58, Pusztavám 37.19, Nagy- veleg 29.40, Székesfehérvár 64.78, Szentgotthárd 16, Pestszentlőrinc 21, Békéscsaba 127, Irsa 160, Szend 28.54, Szék 29.80, Vérteskethely 21.14, Cín- kota 15. ft.

Adományok: Angyalföldi Lutherszö- vetség és Nőgyűlet 100, Miha'etky 10, Hódmezővásárhely 60, Gróf E. 5, Csöri E. 1, özv. Szalay J.-né 2, Kovács M. 1, Kovács J. 0.50, Asbóth L. 4, Bereg- százi K. 1, Dömötörfy J. 4, Orsháza 10.30, Kiss Gy. 5, Horváth B. 0.50, Pi- lisi M. 4.50, özv. Wandlich L.-né 2, Köhalmi Gy. 5, Mohácsi missziói gyű- lekezet 15, Gegő L.-né 10, Budaker O. 1, özv. Petry Gy.-né 5, Szirák 22, Dr. Mesterházy J. 5, Paál J. 4.20, Kelé A.-n. 1, Hegedüs M. 2, Reegn G. 2 ifj. Székely I. h5, Martos Ö. 5, Hor- váth L. 6, Rivó K. 1, Nagyveleg 10 Szendi Ifjúsági Egyesület 5, Gympa 7.80, Dr. Csia S. 4, Vágréti I. 3 Fehér J.-né 3, Bartók M. és A. 2.50 forint.

Missziói Lapok-ra: 100 Ft; Koczka P. 30, Csömöri imaközösség 18, Rusz- nák I. 16, Buda-Vár 15.70, Győr 10 Gosztola L., Pilisi egyház, Turóczy Z. Gércé, 8-8, Ambrus J., Pécsi egyház 7.50-7.50, Torda Gy. (kétszer) 7, La- joskomárom 6, Szakó I.-né, Bretz E. Szalay K.-né, Asbóth L., özv. Tabócy

T.-n, 5-5, Oszkó S., Koresmáros J.-né, Bosnyák-téri szeretetház, Fébé Diako- nissza Egy. Könyvkereskedő-e, Kiskör- rös, Clementis Gy., Csorvási egyh. özv. Krobót L.-né, Szekeres E., Balog J.-né, Kesjár E., Mohácsi missziói gyű- lekezet, Szudári M.-né, Tóth L., Lupa- ták Gy., Clementis Gy., Szendi Ifj. Egyesület, özv. Pöntör B.-né, 4-4, Tomesányi L., Fekete S., Horváth L. 3-3, Polster M., Matusz P., Vágréti I., Bartók M. és A., Gróf E., Kovács I., Marschall G., Gerth H., Juhász L. özv. Szendrényi E., Ósagárdi bibliakör 2.50-2.50, Aszodi ev. leánygimn. 2, Lehoczy Sz., Szabó A., Schifter A., Vanyarci lelkészi hiv., Soós J., özv. Fehér J.-né, Ságby J., Darnai F.-né, Fábián E., Pusztavámi lelk. hiv., Nagy- kanizsai lelk. hiv., Horváth O., Du- bovay G., Csikostötölösi lelk. hivatal, Scheffer E., Droppa I., Valent B., Rada J., özv. Szűts G.-né, Petrik I., Hósz I., Dr. Nagy Gy., Tóth I., özv. Horusitzky H.-né, Apjok J. 1.50-1.50, Zala I., Mesterházy S., Zsaión S.-né 1.20-1.20, Gerth H. 1, Baronyai M. Sokorai I., Diosgyöri lelk. hiv., Sze- kes E., Dr. Fodor G.-né, Rezik A.-né Bognár V., Sztanó L., Novák P.-né, Rác J., Szelcsányi P.-né, Szabó M. Lipták D., Rivó K., özv. Olasz S.-né, Szegő L.-né, Pestújhelyi ev. lelk. hiv., Paál J., Kovács L.; - 0.50 Ft; Gazdag E., Sipost L.-né, Kispesti ifjúság özv. Gaál F.-né, Pilisi M., Havas J.-né.

Perselyekből: Szarvas 40, Ba'z anka A. 14.12, Ambrus J. 12, Hell E. 10, Tóth L. 3 Ft.

Kunos Jenő céljaira: KIE 95.04, Balatonszepezd 27.70, Szamosi L. 5, özv. Solti L.-né 3.20, Ósagárdi bibliakör 3, Barkai G.-né, Kovács Gy. 1 Ft.

Az Ur áldó kegye me legyen velünk!
Csekk számla száma 16.188.

Lantosy Károly pénztáros
XII. Bösztörmenyi-út 5/a.

INDONÉZIAI MISSZIÓ lehetősé- gének híret hozta haza Genfből Békefi Benő nyiregyházi ref. lel- teken a függetlenségi mozgalom kész. Mivel az indonéziai szige- lánlja fellobbant és a Hollandiá- tól való elszakadás legtöbb híve éppen a holland misszionáriusok által megtérítettek közül került ki, feltétlenül szükségesnek lát- szik, hogy a hollandok a misz- ziói munkát olyan nép fiainak adják át, amelyet semmiféle kül- sö érdek nem befolyásol és ér- dekhajszolással semmiképpen sem gyanusítható meg. A hollandok most magyar misszionáriusokat szeretnének kiküldeni. Mennyi ma- gyar aratót hívnának a fehér me- ző! Vajon lesznek-e elegenden, akik engedelmeskednek a hívásnak?

Ara; 50 fillér.

A körlevél arat és portókölttségét, va- lamint a külmiszóra szánt adomá- nyokat kérjük Evang Misszióegyesü- let 16.168 sz csekk számlájára küldeni.

Felelős kiadó: Danhauser László.
Fébé-nyomda. Bpest. Fel: Kalmár J.